# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **S. A.**, zast. advokátkou JUDr. Gabrielou Wagnerovou, Ruprechtická 158/12a, Liberec, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, Masarykova 930/27, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 5. 2023, čj. KRPU-87328-24/ČJ-2023-040022-SV-ZZ, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 6. 2023, čj. 42 A 8/2023-30,

**takto:**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

**III.** Ustanovené zástupkyni žalobkyně JUDr. Gabriele Wagnerové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování a náhradu hotových nákladů v řízení o kasační stížnosti ve výši 3 400 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

## Odůvodnění:

[1] Dne 6. 5. 2023 žalobkyně (v řízení před NSS *stěžovatelka*) společně s dalšími 14 osobami (mezi nimi i rodinní příslušníci stěžovatelky) v osobním automobilu vstoupila na území Německa po překročení česko-německé hranice. Krátce po překročení státní hranice německá policie stěžovatelku zadržela. Od německé policie stěžovatelku převzala žalovaná na základě readmisní dohody, zahájila s ní řízení o správním vyhoštění a 9. 5. 2023 rozhodla o jejím zajištění [§ 124 odst. 1 písm. b), § 124 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky] a současně stanovila dobu zajištění na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody [§ 124 odst. 3, § 125 odst. 1 téhož zákona]. Proti rozhodnutí žalované o zajištění se stěžovatelka neúspěšně bránila u Krajského soudu v Ústí nad Labem.

[2] Rozsudek krajského soudu napadla stěžovatelka kasační stížností. Stěžovatelka namítá vícero pochybení: nezákonnost omezení osobní svobody z důvodu chybějící kompetence českých orgánů a nesprávného výkladu čl. 2 readmisní dohody, nedostatečné zjištění skutkového stavu věci, především zda se stěžovatelka před vstupem do Německa skutečně nacházela na území Česka (podle stěžovatelky to nevyplývá ani ze správního spisu, ani z protokolu o účastnickém výslechu), nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro

nedostatek důvodů (krajský soud se údajně nevypořádal s námitkou, která zpochybňovala stěžovatelčinu předchozí přítomnost v Česku). Stěžovatelka též tvrdí, že se ji krajský soud nedotázal, zda souhlasí s projednáním věci bez nařízeného jednání. Konečně napadá věrohodnost zpráv o bezpečnostní situaci v Iráku.

[3] Protože nynější věc rozhodoval specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 s. ř. s.), zabýval se NSS tím, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatelky (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, NSS ji odmítne pro nepřijatelnost (srov. usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a navazující judikatura).

[4] Stěžovatelka nepředložila žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti. Ani NSS tu nevidí žádnou právní otázku, kterou dosud neřešil, která se řeší rozdílně, od jejíhož dosavadního výkladu se musí odchýlit či kde by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad na postavení stěžovatelky. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[5] NSS předesílá, že krajský soud se správně neomezil jen na vznesené žalobní body (k tomu rozsudek velkého senátu SDEU ze dne 8. 11. 2022, spojené věci C-704/20 a C-39/21, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, EU:C:2022:858, body 87 až 89), nezjistil ovšem ani žádnou jinou nezákonnost. Nynější věci věnoval krajský soud důkladnou pozornost.

[6] Nepřezkoumatelný je mj. rozsudek, který se nevypořádá se žalobní námitkou, tj. pokud soud nevysvětlí, proč je žalobní argumentace lichá, mylná nebo vyvrácená (srov. rozsudek ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS). Nic takového se ale v nynější věci nestalo. Krajský soud se dostatečně vypořádal s námitkou, v níž stěžovatelka tvrdí, že neprojela Českem. Rovněž vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Německá policie zadržela stěžovatelku na dálnici na odpočívadle ve směru z Česka. V dálničním úseku mezi hraničním přechodem a odpočívadlem není žádný nájezd či sjezd z dálnice. Při výslechu stěžovatelka několikrát potvrdila, že Českem projížděla s cílem dojet do Nizozemska.

[7] K nevěrohodnosti zpráv o bezpečnostní situaci v domovské zemi (jako součást závazného stanoviska Ministerstvo vnitra podle § 179 zákona o pobytu cizinců) NSS uvádí, že předběžná povaha zajištění nevyžaduje jistotu, že k vyhoštění opravdu dojde. Žalovaná postupovala v souladu s judikaturou, v nynější věci si zajistila závazné stanovisko o možnosti vycestování. Po předběžném zhodnocení všech skutečností, jež by mohly vylučovat vyhoštění, žalovaná dospěla k závěru, že správní vyhoštění je „*alespoň potenciálně možné*," proto byla oprávněna rozhodnout o zajištění stěžovatelky (usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 11. 2011, čj. 7 As 79/2010-150, č. 2524/2012 Sb. NSS, body 30 a 31).

[8] Všechny podmínky pro *převzetí* a *zajištění* stěžovatelky byly splněny. Krajský soud podrobně vysvětlil, proč omezení osobní svobody stěžovatelky bylo pro účely řízení o správním vyhoštění nezbytné, přiléhavě podpořil své úvahy pasážemi její výpovědi ani neopomněl otázku přiměřenosti délky zajištění.

[9] Krajský soud nepochybil, pokud rozhodl bez nařízeného jednání, aniž si zajistil stěžovatelčin souhlas s takovým postupem. Soud rozhoduje do 7 pracovních dnů od doručení správního spisu, proto nařizuje jednání jen na návrh účastníka řízení nebo je-li to nezbytné; o tom byla stěžovatelka v souladu se zákonem v rozhodnutí policie poučena (§ 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců). Touto zvláštní právní úpravou (oproti úpravě obecné v soudním řádu správním) se zajišťuje rychlý a účinný soudní přezkum ve věcech omezení osobní svobody cizinců (k tomu blíže rozsudky NSS ze dne 29. 11. 2017, čj. 6 Azs 320/2017-20, č. 3683/2018 Sb. NSS, bod 34 nebo ze dne 21. 12. 2017, čj. 10 Azs 317/2017-31, bod 15 a tam cit. judikatura).

[10] NSS tudíž kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou. Stěžovatelka neměla úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

[11] NSS ustanovil stěžovatelce v řízení o kasační stížnosti advokátku (§ 35 odst. 1 s. ř. s.). V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10, § 120 s. ř. s.). NSS přiznal ustanovené zástupkyni odměnu za jeden úkon právní služby [převzetí a příprava zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], v hodnotě 3 100 Kč (§ 9 odst. 2 advokátního tarifu). K odměně náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za úkon (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy odměna ustanovené zástupkyně činí 3 400 Kč. Tato částka bude advokátce vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu NSS.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2023

Zdeněk Kühn
předseda senátu